

DANSERES,

DOOR

WILLEM DE MÉRODE.

Haar sluier viel, begeerig slaat
Een vlam trillekkend langs den grond.
Haar lichaam is zeer stil en staat
Wit onder haren heeten mond.

Haar handen dansen, bloemen die
Een sterke stengel lenig wiegt.
Dan rijst een wind; heur haar, o zie,
Hoe 't als een wolk ten hemel vliegt.

Nu wordt haar lachend aangezicht
De zon die deze wolk doorlicht.
Nu drijft zij zelven als een damp
Bleek langs der oogen roode lamp,
En huivert neêr, en is vervlogen.
Alleen twee dwaallichten.... haar oogen.
